

Sự mặc khải của Chúa Giê-su Kitô - Số mười bảy

Đánh thức những xương khô: Lời kêu gọi cho sự thanh khiết và đức tin trong thời kỳ chờ đợi

Jeff Pippenger
2023-11-17

Những bộ xương khô đang nằm chết ngoài đường mà lại nghe “tiếng” của người kêu lên trong đồng vắng là vì Đấng An Ủi đã đến, ứng nghiệm lời hứa của Chúa Giê-su là sẽ sai Đấng ấy đến. Trong lần thất vọng đầu tiên của những người theo Miller, họ đã hiểu ra rằng mình đang ở trong thời kỳ trì hoãn của dụ ngôn về các trinh nữ.

"Những người thất vọng thấy từ Kinh Thánh rằng họ đang ở trong thời kỳ trì hoãn, và rằng họ phải kiên nhẫn chờ đợi sự ứng nghiệm của Khải tượng. Chính những bằng chứng ấy đã khiến họ trông đợi Chúa của họ vào năm 1843, cũng khiến họ mong đợi Ngài vào năm 1844."
Spiritual Gifts, tập 1, 153.

Những người được phái Miller làm hình mẫu lặp lại kinh nghiệm của sự thất vọng thứ nhất, và khi họ làm như vậy, họ phải hiểu rằng họ cũng đang ở trong thời kỳ trì hoãn của dụ ngôn về các trinh nữ. Chỉ có tác động của Đấng An Ủi mới cho phép họ nhận ra lẽ thật này. Sự nhận biết đó, do Đấng An Ủi mang lại, được trọng trung bởi lời tiên tri thứ nhất mà Ê-xê-chi-ên được truyền phải tuyên phán cho thung lũng những bộ xương khô, chết.

Ngài lại phán với tôi: Hãy nói tiên tri về các xương này, và nói với chúng rằng: Hỡi các xương khô, hãy nghe lời của Chúa. Chúa là Đức Chúa Trời phán với các xương này rằng: Kìa, Ta sẽ khiến hơi thở vào trong các ngươi, và các ngươi sẽ sống; Ta sẽ đặt gân trên các ngươi, khiến thịt mọc lên trên các ngươi, lấy da phủ các ngươi, và đặt hơi thở trong các ngươi; các ngươi sẽ sống, và các ngươi sẽ biết rằng Ta là Chúa. Vậy tôi đã nói tiên tri theo như được truyền dạy; và đang khi tôi nói tiên tri, có tiếng động, và kìa có sự rung chuyển, các xương ráp lại với nhau, xương nào vào xương nấy. Khi tôi nhìn, kìa, gân và thịt mọc lên trên chúng, và da phủ lên trên; nhưng trong chúng chưa có hơi thở. Ezekiel 37:4-8.

“Tiếng ồn” trọng trung cho Đức Thánh Linh. Khi ấy các trinh nữ cần nhận ra rằng họ đang ở trong thời kỳ trì hoãn. Những chỉ dẫn trong Kinh Thánh về việc những người thất vọng phải làm gì khi họ nhận ra mình đang ở trong thời kỳ trì hoãn là rất dồi dào. Giê-rê-mi dạy rằng họ không bao giờ được trở lại với “hội kẻ nhạo báng”, mà trong sứ điệp gửi cho Philadelphia là hội đường của Sa-tan. Họ cũng phải tách điều quý ra khỏi điều hèn mạt. Sự đối lập giữa điều quý và điều hèn mạt mang ý nghĩa kép.

Tôi tự mình học được sự phân biệt mang tính tiên tri này từ nhiều năm trước, khi tôi áp dụng giấc mơ của William Miller. Tôi đã định nghĩa đúng rằng những viên ngọc là các lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, còn những viên ngọc giả là các giáo lý bị xuyên tạc. Sau đó, người ta chỉ cho tôi rằng James White cũng đã áp dụng giấc mơ của William Miller, và trong cách áp dụng của ông, ông xác

định những viên ngọc là dân sự trung tín của Đức Chúa Trời, còn những viên ngọc giả là những kẻ xưng nhận lẽ thật cách giả dối. Khi tôi tìm hiểu những gì James White đã dạy về giấc mơ ấy, tôi nhận ra rằng cả hai chúng tôi đều đúng. Các viên ngọc có thể tượng trưng cho những người trung tín của Đức Chúa Trời, còn các viên ngọc giả cho những kẻ bất trung; nhưng các viên ngọc cũng có thể tượng trưng cho các lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, và các viên ngọc giả có thể là những giáo lý sai lầm. James White đã áp dụng giấc mơ của Miller cho bối cảnh lịch sử mà chính ông đang sống khi đó, còn tôi thì xem giấc mơ ấy như lịch sử của thời kỳ sau rốt. Cả hai cách áp dụng này cùng cho thấy rằng con người trở thành điều họ tin; và nếu họ chọn bám giữ các giáo lý sai lầm, họ sẽ bị người cầm chổi rác quét ra ngoài cửa sổ, cùng với các giáo lý mà họ đã gắn bó. Chúng ta là những gì chúng ta ăn.

Khi những người thất vọng nhận ra rằng họ đang ở trong thời kỳ trì hoãn, theo lời Giê-rê-mi, họ phải tách điều quý ra khỏi điều đê tiện.

"Làm sao những người đang gây chiến với chính quyền của Đức Chúa Trời lại có được sự khôn ngoan mà đôi khi họ bày tỏ? Chính Sa-tan đã được giáo dục trong triều đình thiên thượng, và hắn biết cả điều thiện lẫn điều ác. Hắn trộn lẫn điều quý báu với điều xấu xa, và chính điều này ban cho hắn quyền lực để lừa dối. Nhưng vì Sa-tan đã khoác lên mình y phục của sự sáng láng thiên thượng, lẽ nào chúng ta lại tiếp nhận hắn như một thiên sứ của ánh sáng? Kẻ cám dỗ có những tay sai của hắn, được giáo dục theo phương pháp của hắn, được tinh thần của hắn thúc đẩy, và được đào luyện để phù hợp với công việc của hắn. Chúng ta có nên cộng tác với họ chăng? Chúng ta có nên xem các tác phẩm của những tay sai ấy là điều thiết yếu để đạt được học vấn không?" Chúc vự Chữa Lành, 440.

Điều cao quý và điều thấp hèn tượng trưng cho chân lý và sai lầm. Nó cũng tượng trưng cho hai hạng người.

'Dẫu vậy, nền tảng của Đức Chúa Trời vẫn đứng vững, có ẩn này: Chúa biết những kẻ thuộc về Ngài. Và: Hễ ai xưng danh Đấng Christ thì phải lia khỏi điều gian ác. Nhưng trong một nhà lớn không chỉ có những đồ dùng bằng vàng và bằng bạc, mà còn cả bằng gỗ và bằng đất; cái thì dùng vào sự tôn quý, cái thì dùng vào sự hèn mọn.' Chử 'nhà lớn' tượng trưng cho Hội thánh. Trong Hội thánh sẽ có cả cái xấu xa lẫn cái quý báu. Chiếc lưới thả xuống biển gom cả cá tốt lẫn cá xấu. Review and Herald, ngày 5 tháng 2 năm 1901.

Giê-rê-mi được chỉ dạy rằng nếu ông trở lại, ông cần phải tách biệt khỏi những trinh nữ đại, và ông cũng phải tách biệt khỏi các giáo lý sai lầm của những trinh nữ đại. Một trăm bốn mươi bốn nghìn là những người đạt đến sự hiệp nhất trọn vẹn. Giê-rê-mi đại diện cho công việc mà những người được kêu gọi để được đóng ấn bởi sứ điệp thứ hai của Ê-xê-chi-ên về bốn luồng gió phải hoàn thành, nếu họ muốn trở thành "miệng" của Đức Chúa Trời khi khai tượng lên tiếng. Khai tượng đã lên tiếng trong lịch sử Millerite khi sự phán xét đến, và nó sẽ lên tiếng trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn nghìn khi con thú từ đất lên tiếng, và khi sự phán xét của tai họa thứ ba đến. Bấy giờ những người đã hoàn thành công việc được Giê-rê-mi xác định sẽ được tôn lên làm những người lính canh của Đức Chúa Trời.

Khi Chúa sai Đấng An Ủi đến để đánh thức những người thất vọng khỏi sự chết của họ, Ngài chỉ ra một công việc thanh tẩy mà họ phải hoàn thành để có thể làm người phát ngôn cho Ngài trong cuộc khủng hoảng về luật ngày Chủ nhật. Ê-sai đồng ý với lời khuyên của Giê-rê-mi.

Đẹp thay trên các núi là bước chân của người đem tin mừng, rao truyền bình an; người đem tin mừng về điều tốt lành, công bố sự cứu rỗi; người nói với Si-ôn: Đức Chúa Trời của ngươi trị vì! Các lính canh của ngươi sẽ cất tiếng; họ sẽ đồng thanh hát ca, vì họ sẽ thấy tận mắt, khi Chúa đưa Si-ôn trở về. Hỡi những nơi hoang tàn của Giê-ru-sa-lem, hãy vỡ òa vui mừng, hãy cùng nhau ca hát: vì Chúa đã an ủi dân Ngài, Ngài đã chuộc Giê-ru-sa-lem. Ê-sai 52:7-9.

Những người "mang tin mừng" và "loan báo bình an và sự cứu rỗi" cất "tiếng nói đồng thanh," vì họ "sẽ nhìn nhau mắt đối mắt."

Tôi được cho thấy vài người khác đang kết hợp ảnh hưởng của họ với những người tôi đã nhắc đến, và cùng nhau họ làm mọi điều có thể để lôi kéo người ta rời khỏi đoàn thể và gây rối loạn; và ảnh hưởng của họ khiến lẽ thật của Đức Chúa Trời bị mất uy tín. Chúa Giê-su và các thiên sứ thánh đang gây dựng và hiệp nhất dân của Đức Chúa Trời trong một đức tin, để hết thảy đều đồng một lòng một ý và chung một nhận định. Và trong khi họ đang được đem vào sự hiệp nhất của đức tin, để đồng thuận hoàn toàn về những lẽ thật trang trọng, quan trọng cho thời kỳ này, Sa-tan đang hoạt động để chống lại sự tiến triển của họ. Chúa Giê-su đang hành động qua các khí cụ của Ngài để quy tụ và hiệp nhất. Sa-tan hành động qua các khí cụ của hắn để làm tan tác và chia rẽ. 'Vì kia, Ta sẽ truyền lệnh, và Ta sẽ sàng lọc nhà Y-sơ-ra-ên giữa muôn dân, như người ta sàng hạt trong cái rây; nhưng hạt nhỏ nhất cũng sẽ không rơi xuống đất.'

Hiện nay Đức Chúa Trời đang thử thách và chứng nghiệm dân sự của Ngài. Phẩm cách đang được tôi luyện. Các thiên sứ đang cân đo giá trị đạo đức và ghi chép trung thực mọi hành động của con cái loài người. Giữa vòng những người tự xưng là dân của Đức Chúa Trời có những tâm lòng bại hoại; nhưng họ sẽ bị thử thách và chứng nghiệm. Chính Đức Chúa Trời, Đấng thấu suốt lòng dạ mỗi người, sẽ đem ra ánh sáng những điều kín giấu trong bóng tối ở những nơi người ta thường ít ngờ tới, để những dịp vấp phạm đã cản trở đà tiến của lẽ thật được dẹp bỏ, và để Đức Chúa Trời có một dân sự tinh sạch và thánh khiết rao truyền các luật lệ và phán quyết của Ngài.

Vị Chi Huy của sự cứu rỗi chúng ta dẫn dắt dân Ngài từng bước một, thanh luyện và chuẩn bị họ cho sự biến hóa, và để lại phía sau những kẻ có khuynh hướng tách rời khỏi thân thể, những kẻ không sẵn lòng để được dẫn dắt và thỏa mãn với sự công chính của riêng mình. "VẬY nếu sự sáng ở trong ngươi trở nên tối tăm, thì sự tối tăm ấy lớn là dường nào!" Không có ảo tưởng nào có thể mê hoặc tâm trí con người lớn hơn điều khiến người ta chiều theo một tinh thần tự tin nơi chính mình, tin rằng họ là đúng và ở trong sự sáng, trong khi họ đang xa rời dân của Đức Chúa Trời, và ánh sáng mà họ trân quý lại là tối tăm. Lời Chứng, tập 1, trang 332, 333.

Cụm từ "đem tin mừng" được lặp lại hai lần trong đoạn sách Ê-sai để chỉ ra lịch sử của Tiếng Kêu Nửa Đêm, cũng như các câu dẫn tới lời mô tả của Ê-sai về sự hiệp nhất đạt được khi điều quý giá được tách khỏi điều xấu xa.

Hãy tỉnh dậy, hãy tỉnh dậy; hãy mặc lấy sức mạnh của ngươi, hỡi Si-ôn; hãy mặc lấy y phục đẹp đẽ của ngươi, hỡi Giê-ru-sa-lem, thành thánh; vì từ nay về sau, kẻ không chịu cắt bì và kẻ ô uế sẽ chẳng còn vào ngươi nữa. Hãy rũ bụi khỏi mình; hãy trở dậy, và ngồi xuống, hỡi Giê-ru-sa-lem; hãy cởi các xiềng xích nơi cổ ngươi, hỡi con gái Si-ôn bị giam cầm. Ê-sai 52:1, 2.

Giê-rê-mi đại diện cho những người trong sự thất vọng thứ nhất, những người nhận ra rằng họ đang ở thời kỳ trì hoãn. Ê-sai truyền cho chính những người ấy: “Hãy tỉnh thức, hãy tỉnh thức.” Họ tỉnh thức và rốt cuộc đi đến chỗ trong Hội Thánh của Đức Chúa Trời sẽ không còn kẻ không cắt bì và ô uế nữa, vì họ đã hoàn tất công việc tách biệt điều quý báu khỏi điều xấu xa. “Chúa muốn Hội Thánh của Ngài được tinh sạch, trước khi các sự phán xét của Ngài giáng xuống cách rõ rệt hơn trên thế gian.”

Chúng ta đang nhanh chóng tiến gần đến hồi kết của lịch sử thế gian này. Sự kết thúc đã rất gần, gần hơn nhiều so với điều nhiều người tưởng, và tôi cảm thấy gánh nặng phải thúc giục dân chúng ta về sự cần thiết phải tìm kiếm Chúa cách tha thiết. Nhiều người đang ngủ mê; có thể nói gì để đánh thức họ khỏi giấc ngủ thuộc xác thịt? Chúa muốn Hội Thánh của Ngài được tinh sạch, trước khi các sự phán xét của Ngài giáng xuống thế gian cách rõ rệt hơn.

'Ai có thể chịu nổi ngày Ngài đến? Và ai sẽ đứng vững khi Ngài hiện ra? Vì Ngài như lửa của thợ luyện, như thuốc tẩy của thợ giặt; Ngài sẽ ngồi như thợ luyện và người tẩy luyện bạc; Ngài sẽ làm tinh sạch các con trai Lê-vi, tẩy luyện họ như vàng và bạc, để họ dâng lên Chúa một của lễ trong sự công chính.'

Đấng Christ sẽ lột bỏ mọi tấm áo che đậy giả hình. Không sự pha trộn nào giữa thật và giả mạo có thể lừa dối Ngài. “Ngài như lửa của thợ luyện kim,” tách biệt điều quý giá khỏi điều xấu xa, tạp chất khỏi vàng.

Giống như người Lê-vi, dân tuyển của Đức Chúa Trời được Ngài biệt riêng ra cho công việc đặc biệt của Ngài. Mỗi Cơ Đốc nhân chân thật đều mang tư cách tư tế. Người ấy được vinh dự mang lấy trách nhiệm thiêng liêng là đại diện trước thế gian bày tỏ bản tính của Cha ở trên trời. Người ấy phải lưu tâm đến lời này: 'Vây, hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên trời là trọn vẹn.'

'Nhưng đối với các ngươi là những người kính sợ danh Ta, Mặt Trời của Sự Công Chính sẽ mọc lên với sự chữa lành nơi cánh của Ngài; và các ngươi sẽ đi ra và lớn lên như những bò con nuôi chuồng. Và các ngươi sẽ giày đạp kẻ ác; vì chúng sẽ là tro bụi dưới lòng bàn chân các ngươi trong ngày Ta làm điều này, Đức Giê-hô-va vạn quân phán.

"Hãy nhớ luật pháp của Môi-se, đầy tớ Ta, điều Ta đã truyền cho người tại Hô-rêp cho cả Y-sơ-ra-ên, cùng với các điều lệ và các phán quyết. Kìa, Ta sẽ sai tiên tri Ê-li đến với các ngươi trước khi ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va đến; và người sẽ làm cho lòng của những người cha hướng về con cái, và lòng của con cái hướng về cha mình, kéo Ta đến mà giáng lời nguyện rửa trên đất." Review and Herald, ngày 8 tháng 11, 1906.

Những người theo các giáo lý sai lạc sẽ bị tách biệt trong lịch sử khởi đầu với "tiếng" kêu trong đồng vắng. Những ai từ chối để quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời tạo nên một kinh nghiệm

thánh hóa cá nhân sẽ bị tách khỏi "vàng" trong lịch sử khởi đầu với "tiếng" kêu trong đồng vắng. Họ sẽ vẫn là những người Laodicea, ngay tại điểm Laodicea bước sang Philadelphia.

Công việc tách biệt điều quý báu khỏi điều hèn hạ hầu như hoàn toàn là công việc của sứ giả của giao ước, Đấng đến cách thành linh để tinh sạch các con cái Lê-vi, nhưng chúng ta cũng phải dự phần.

Vậy, anh em yêu dấu của tôi, như anh em vẫn luôn vâng lời, không phải chỉ khi tôi có mặt, nhưng bây giờ lại càng hơn khi tôi vắng mặt, hãy ra sức thực hiện sự cứu rỗi của chính mình với lòng kính sợ và run rẩy. Vì chính Đức Chúa Trời là Đấng đang hành động trong anh em, khiến anh em vừa muốn vừa làm theo ý muốn tốt lành của Ngài. Hãy làm mọi việc không cần nhàn và tranh cãi, để anh em được không chỗ trách và trong sạch, là con cái Đức Chúa Trời không chỗ trách cứ, ở giữa một thế hệ quanh co và bại hoại, giữa đó anh em chiếu sáng như những vì sao trong thế gian. Phi-líp 2:12-15.

Giê-rê-mi được bảo phải phân biệt điều quý ra khỏi điều hèn nếu ông muốn trở thành người phát ngôn của Đức Chúa Trời trong cuộc phán xét sắp tới. Thực tế là Giê-rê-mi đang nghe lời khuyên của Đức Chúa Trời dành cho ông chứng tỏ rằng Đấng An Ủi đã hiện diện và sẵn sàng, nếu ông chọn đảm nhận công việc ấy.

Công cuộc đạt được ơn cứu rỗi là một sự cộng tác, một hoạt động chung. Có sự cộng tác giữa Đức Chúa Trời và tội nhân ăn năn. Điều này là cần thiết cho việc hình thành những nguyên tắc đúng đắn trong nhân cách. Con người phải hết lòng cố gắng để vượt qua những gì cản trở mình đạt đến sự trọn lành. Nhưng con người lại hoàn toàn lệ thuộc vào Đức Chúa Trời để được thành công. Nỗ lực của con người tự nó thì không đủ. Không có sự trợ giúp của quyền năng Đức Chúa Trời thì chẳng ích gì. Đức Chúa Trời làm việc và con người cũng làm việc. Sự chống lại cám dỗ phải xuất phát từ con người, và con người phải nhận sức mạnh từ Đức Chúa Trời. Một bên là sự khôn ngoan, lòng thương xót và quyền năng vô hạn; bên kia là sự yếu đuối, tội lỗi, sự bất lực tuyệt đối.

"Đức Chúa Trời muốn chúng ta có quyền làm chủ chính mình. Nhưng Ngài không thể giúp chúng ta nếu không có sự ưng thuận và hợp tác của chúng ta. Thần Linh của Đức Chúa Trời hành động qua những năng lực và khả năng đã được ban cho con người. Tự sức mình, chúng ta không thể làm cho các mục đích, ước muốn và khuynh hướng của mình hòa hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời; nhưng nếu chúng ta 'sẵn lòng để được làm cho sẵn lòng,' thì Đấng Cứu Rỗi sẽ hoàn thành điều này cho chúng ta, 'đánh đổ các lý luận và mọi sự cao ngạo tự cất mình lên nghịch cùng sự hiểu biết về Đức Chúa Trời, và bắt hết mọi ý tưởng làm tù để vâng phục Đấng Christ.' 2 Cô-rinh-tô 10:5." Công Vụ Các Sứ Đồ, 482.

Ba ngày rưỡi trong Khải Huyền đoạn mười một, khi những xương khô nằm chết ngoài đường, là biểu tượng của một "đồng vắng", và "đồng vắng" tượng trưng cho "bảy lần" trong Lê-vi Ký đoạn hai mươi sáu. Đến cuối kỳ tản lạc của ba ngày rưỡi ấy, những người được kêu gọi ở trong số một trăm bốn mươi bốn ngàn sẽ "thức dậy" và "rũ bụi". Bà White nói: "Chúa muốn Hội Thánh của Ngài được tinh sạch, trước khi những sự phán xét của Ngài giáng xuống cách rõ rệt hơn trên thế gian."

Liên quan đến một "hội thánh được tinh sạch," bà dẫn chiếu đến tiến trình phân rẽ của Giê-rê-mi-a, tiến trình loại bỏ "điều quý khỏi điều hèn." Bà cũng liên kết điều đó với Ma-la-chi chương ba, nơi một sứ giả dọn đường cho sứ giả của giao ước. Sứ giả dọn đường ấy là "tiếng kêu trong đồng vắng" của Ê-sai. Sứ giả của giao ước là Đấng Christ, Đấng đang chuẩn bị bước vào giao ước với một trăm bốn mươi bốn nghìn người, những người "giống như" "người Lê-vi," "được Ngài biệt riêng ra cho công việc đặc biệt của Ngài." Bà sau đó xác định họ là các thầy tế lễ, và trích lời Chúa Giê-su: "Vậy hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên trời là trọn vẹn."

Có một quá trình thanh luyện được ghi dấu vào cuối thời kỳ chậm trễ, vì Chúa có một công tác đặc biệt cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người phải hoàn thành, và Ngài sẽ có một Hội Thánh đã được thanh luyện trước khi "các sự phán xét của Ngài sẽ giáng xuống thế gian cách rõ rệt hơn." Những sự phán xét của Ngài hiện đã ở trong thế gian, nhưng đến khi có luật Chủ nhật, "những sự phán xét hủy diệt của Đức Chúa Trời" bắt đầu giáng xuống.

Những sự phán xét đó là một "thời kỳ thương xót cho những ai chưa từng biết lẽ thật." Nhưng không có sự thương xót nào trong những sự phán xét ấy dành cho những người không chịu bước vào tiến trình thanh luyện cần thiết. Những "sự phán xét," vốn "giáng xuống một cách rõ rệt hơn," là những phán xét mang tính dấu hiệu. Chúng là một tín hiệu, và Đức Thánh Linh dùng sự hỗn loạn và rối ren do những sự phán xét đó gây ra để đánh dấu sự phân biệt giữa những người giữ "ngày nghỉ giả mạo" và những người "giữ ngày Sa-bát của Chúa cách trung tín," vì đây là cách duy nhất "thế gian có thể được cảnh báo." Những sự phán xét mang tính tín hiệu ấy là bối cảnh mà Đức Thánh Linh dùng để hướng dẫn các con cái của Đức Chúa Trời còn ở trong Ba-by-lôn nhận ra tiêu kỳ của một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Nhưng Bà White không chỉ trích dẫn chương ba của Ma-la-chi, bà còn đưa vào những câu kết của chương bốn trong sách Ma-la-chi, và một lần nữa nhắc đến "tiếng" sẽ dọn đường cho sứ giả của giao ước. Những câu kết đó không nói về sự chuẩn bị cho sứ giả của giao ước; chúng nói về việc ghi nhớ luật pháp của Môi-se, và việc khiến lòng cha quay về với con và lòng con quay về với cha. "Tiếng" trước hết dọn đường để Đấng Christ, như sứ giả của giao ước, bất ngờ đến đền thờ của Ngài và thanh luyện dân Ngài, những người thất vọng đã được thức tỉnh, hầu cho họ có thể hoàn thành công việc của cờ xí. Rồi Ma-la-chi đề cập đến một khía cạnh khác của công việc của "tiếng".

Ngài "sẽ khiến lòng các người cha quay về với con cái, và lòng con cái quay về với cha mình", và Ngài sẽ làm công việc này liên quan đến luật pháp đã được ban tại Hô-rép. Ê-li, cũng là "tiếng nói" của Ê-sai, sẽ chỉ ra tội lỗi của dân Đức Chúa Trời. Đó là một phần của tiến trình thanh tẩy. Chỉ có một định nghĩa về tội lỗi, ấy là sự vi phạm luật pháp đã được ban tại Hô-rép. Giảng Báp-tít chính là Ê-li, và công việc của ông có bao gồm chính yếu tố ấy.

Trong những ngày ấy, Giảng Báp-tít đến rao giảng trong hoang mạc xứ Giu-đê, và nói: Hãy ăn năn, vì Nước Trời đã đến gần. Vì ông chính là người mà tiên tri Ê-sai đã nói đến: Tiếng của một người kêu trong hoang mạc: Hãy dọn đường cho Chúa, sửa cho thẳng các lối của Ngài. Chính Giảng ấy mặc áo bằng lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da quanh hông; thức ăn của ông là châu chấu và mật ong rừng. Bây giờ, dân Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê và khắp vùng chung quanh sông Giô-đanh đều đến với ông, và chịu ông làm phép báp-têm trong sông Giô-đanh, xưng thú tội lỗi mình. Nhưng khi thấy nhiều người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến dự phép báp-têm,

ông nói với họ: Hỡi dòng dõi rắn độc, ai đã cảnh báo các ngươi để trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến?

Vậy hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn; và đừng tự nhủ trong lòng rằng: “Chúng ta có Áp-ra-ham làm cha,” vì ta nói với các ngươi: Đức Chúa Trời có thể từ những hòn đá này dựng nên con cái cho Áp-ra-ham. Hiện nay rìu đã đặt kê gốc cây; vậy hễ cây nào không sinh trái tốt thì bị đốn và quăng vào lửa. Phần ta, ta làm báp-tem cho các ngươi bằng nước để ăn năn; nhưng Đấng đến sau ta thì quyền năng hơn ta, ta không đáng xách dép cho Ngài; Ngài sẽ làm báp-tem cho các ngươi bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. Cái nia ở trong tay Ngài; Ngài sẽ rế sạch sân lúa mình, thu lúa vào kho; còn trấu thì sẽ bị đốt bằng lửa không hề tắt. Ma-thi-ơ 3:1-12.

Giăng Báp-tít đã đến với “đồng vắng” của ba ngày rưỡi trong Khải Huyền đoạn mười một, vì mọi đấng tiên tri nói về những ngày sau rất nhiều hơn là về những ngày họ đang sống. Ông đem đến sứ điệp kêu gọi ăn năn tội lỗi, vì Nước Trời đã đến gần, cũng như Khải Huyền của Đức Chúa Jê-sus Christ được mở ra khi “thì giờ đã gần.” Giăng Báp-tít minh họa công việc của “tiếng kêu,” vì theo lời Đức Chúa Jê-sus, ông cũng là Ê-li phải đến.

Vì hết thảy các đấng tiên tri và Luật pháp đã nói tiên tri cho đến Giăng. Và nếu các ngươi muốn nhận điều ấy, thì ấy là Ê-li, là người phải đến. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. Ma-thi-ơ 11:13-15.

Chúa Giê-su xác định rằng căn tính tiên tri của Giăng Báp-tít là một phép thử. Ngài nói thẳng: "nếu anh em chịu nhận lấy điều ấy". Rồi Chúa Giê-su khích lệ các môn đồ tiếp nhận điều ấy bằng cách nói: "Ai có tai để nghe, hãy nghe." Nghe điều gì? Hãy nghe xem tiếng nói ấy là ai, tiếng nói đến với hoang mạc cuối cùng trong Kinh Thánh, và dọn đường cho sứ giả của giao ước để chuẩn bị cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người thực hiện một công tác đặc biệt trong thời kỳ những sự phán xét báo hiệu của Đức Chúa Trời.

John mặc "một y phục bằng lông lạc đà, và một thắt lưng bằng da quanh hông; và thức ăn của ông là châu chấu và mật ong rừng." "Thức ăn" của ông là thông điệp của Hội giáo, vì từ "châu chấu" tượng trưng cho Hội giáo, và mật ong là lời của Đức Chúa Trời, lời ấy đã ngọt trong miệng ông. Sứ điệp ngọt ngào mà ông ăn là về con lừa Ả Rập hoang dã, biểu tượng đầu tiên của Hội giáo trong Kinh Thánh. Sứ điệp ngọt ngào về con lừa Ả Rập hoang dã của Hội giáo, vốn cũng được biểu trưng bằng "châu chấu", cũng được dệt vào y phục của ông, vì lạc đà cũng là một biểu tượng khác của Hội giáo. Việc dùng từ "châu chấu" làm biểu tượng cho Hội giáo không phải là bóp méo ý nghĩa của từ này, dấu cho món ăn mà John đã ăn ám chỉ cây châu chấu chứ không phải loài côn trùng. Từ "châu chấu" là một biểu tượng của Hội giáo, và John không hề nói đến việc ăn bất kỳ thức ăn vật chất nào; chế độ ăn của ông là biểu tượng cho sứ điệp tiên tri mà ông đã ăn.

Dây lưng của ông là “lời tiên tri” được thể hiện trong sách Habakkuk. Lời tiên tri ấy kết nối nổi bật vọng đầu tiên, thời kỳ trì hoãn của các trinh nữ, và những nền tảng của phong trào Phục Lâm như được trình bày trên các biểu đồ thiêng liêng. Habakkuk là dây lưng tiên tri đã gắn kết tất cả những lễ thật ấy lại với nhau.

Vì khái tượng còn đợi đến kỳ đã định, nhưng đến cuối cùng nó sẽ tỏ ra và không sai dối; dẫu nó chậm trễ, hãy chờ đợi nó, vì chắc chắn nó sẽ đến, sẽ không chậm trễ. Kìa, linh hồn kẻ kiêu ngạo không ngay thẳng trong người ấy; nhưng người công chính sẽ sống bởi đức tin của mình. Ha-ba-cúc 2:3, 4.

Sứ điệp tiên tri, vốn buộc các sứ điệp hợp thành lời cảnh báo của “tiếng nói” lại với nhau như một đai lưng, chính là dụ ngôn về các trình nữ liên quan đến khái tượng đã trì hoãn nhưng sẽ phán. Khái tượng về Tiếng Kêu Nửa Đêm tạo ra sự phân biệt giữa những kẻ đê tiện, những kẻ có “linh hồn được nâng lên”, và những người quý báu, là những người được xưng công chính bởi đức tin. Sự xưng công chính bởi đức tin là đai lưng mà “tiếng nói” thắt.

Và sự công chính sẽ là đai thắt lưng của Ngài, và sự trung tín sẽ là đai thắt nơi hông Ngài. Ê-sai 11:5.

Khi “tiếng kêu trong đồng vắng” của sự thất vọng xuất hiện, sau sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020, thông điệp của ông vẫn y như từ ngày 11 tháng 9 năm 2001. Thông điệp ấy, từ Elijah sẽ đến, gửi đến những bộ xương khô chết đang chờ đợi trong thất vọng, là rằng Hội giáo chính là những “phán xét báo hiệu”, tạo nên bối cảnh để những người con khác của Đức Chúa Trời ở Babylon học sự công chính.

Đường của người công chính là ngay thẳng; Ngài, Đấng rất ngay thẳng, cân nhắc con đường của người công chính. Phải, trong đường lối các phán quyết của Ngài, lạy Chúa, chúng con đã trông đợi Ngài; ước ao của linh hồn chúng con là hướng về danh Ngài và sự tưởng nhớ đến Ngài. Linh hồn tôi đã ao ước Ngài trong đêm; vâng, với thần linh ở trong tôi, tôi sẽ tìm kiếm Ngài từ sớm; vì khi các phán quyết của Ngài ở trên đất, dân cư thế gian sẽ học biết sự công chính. Ê-sai 26:7-9.

Giăng Báp-tít, người là Ê-li sẽ đến, là “tiếng” trong “đồng vắng” của ba ngày rưỡi trong Khải Huyền đoạn mười một. Công việc của ông bao gồm việc nhận diện thể hệ thứ tư và cuối cùng của Phong trào Cơ Đốc Phục Lâm, những người có lòng kiêu ngạo và đang cậy vào di sản thuộc linh của tổ phụ mình, nhưng cảm nhận rằng con thịnh nộ của Đức Chúa Trời sắp giáng đến. Họ là thể hệ thứ tư, vì họ đã bộc lộ trọn vẹn thành một thể hệ hoàn toàn trái ngược với Đấng Christ. Họ là dòng dõi rắn độc, nhưng họ vẫn chỉ vào tổ phụ Áp-ra-ham để lập luận rằng thật ra họ là dòng dõi của Chiên Con. Dòng dõi của Chiên Con là “dòng dõi được chọn” của Phi-e-rơ; họ là những người theo Chiên Con bất cứ Ngài đi đâu.

Rõ ràng Giăng đã nêu ra tội lỗi của những người đến nghe sứ điệp của ông, vì họ đã ăn năn và chịu báp-têm. Ông cũng cho họ biết rằng có Một Đấng sẽ đến sau ông, Đấng sẽ làm sạch hoàn toàn sân đập lúa của Ngài. Đấng ấy là sứ giả của giao ước; Ngài là "người quét bụi" quét những đồng tiền và châu báu giả ra ngoài cửa sổ và khôi phục những châu báu nguyên thủy, để rồi chúng chiếu sáng rực rỡ gấp mười lần so với khi William Miller được các thiên sứ hướng dẫn trong công việc thu góp những châu báu nguyên thủy trong phong trào của thiên sứ thứ nhất.

Giăng Báp-tít đã thẳng thừng lên án sự tin cậy nơi tổ phụ Áp-ra-ham của những người Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, vì Ê-li sẽ đến để làm cho lòng cha quay về con cái, và ngược lại. Nguyên tắc Kinh Thánh về sự áp dụng “điều đầu và điều cuối” được thể hiện trong công việc ấy; đồng thời

cũng có phương thuốc cho những ai thấy mình ở trong tình trạng bị tản lạc, trên đất của kẻ thù, chết giữa đồng vắng. Họ phải nhận biết tội lỗi của mình và tội lỗi của cha ông mình mà ăn năn. Cùng với việc nhận biết tội lỗi của mình và của cha ông, họ cũng phải thừa nhận rằng họ đã không bước đi với Chúa trong thời kỳ đồng vắng ba ngày rưỡi. Hơn nữa, họ phải thừa nhận rằng Đức Chúa Trời đã không đồng đi với họ trong giai đoạn lịch sử ấy.

Những người còn sót lại trong các người sẽ hao mòn vì tội ác của mình trong các xứ của kẻ thù các người; họ cũng sẽ hao mòn cùng với cha ông mình vì tội ác của cha ông mình. Nếu họ xưng nhận tội ác của mình và tội ác của cha ông mình, cùng sự vi phạm mà họ đã phạm nghịch với ta, và rằng họ đã bước đi trái nghịch với ta; và rằng chính ta cũng đã bước đi trái nghịch với họ và đã đưa họ vào xứ của kẻ thù họ; bây giờ, nếu lòng chưa chịu cắt bì của họ được hạ mình, và họ chấp nhận hình phạt vì tội ác mình, thì ta sẽ nhớ đến giao ước của ta với Gia-cốp, cũng sẽ nhớ đến giao ước của ta với Y-sác, và giao ước của ta với Áp-ra-ham ta cũng sẽ nhớ đến; và ta sẽ nhớ đến xứ. Lê-vi Ký 26:39-42.

Lời nguyện là vì họ đã không nhớ đến các ngày Sa-bát của đất đai.

Gioan Tẩy Giả, người là Êlia sẽ đến, đã tiêu biểu cho "tiếng nói" trong hoang địa của ba ngày rưỡi ở Khải Huyền chương mười một. Ông sẽ chỉ dẫn những bộ xương khô chết "nhớ" luật của Mô-sê tại Hô-rép, và nếu họ làm vậy, thì sứ giả của giao ước sẽ "nhớ" giao ước của các tổ phụ họ. Nhưng chỉ khi họ xưng thú tội lỗi của họ, tội lỗi của cha ông họ, và khiêm nhường hơn nữa, họ phải nêu rõ những sự vi phạm "họ đã vi phạm chống lại" Thiên Chúa.

Họ cũng cần phải thừa nhận rằng họ đã đi "ngược lại" với Đức Chúa Trời, và rằng Đức Chúa Trời đã đi "ngược lại" với họ.

Họ cũng cần phải nhận ra rằng họ chính là những bộ xương khô chết nằm trên đường phố trong Khải Huyền đoạn mười một, vì họ phải thừa nhận rằng Đức Chúa Trời đã đem họ vào đất của kẻ thù, và đất của kẻ thù là sự chết.

Theo Gioan Tẩy Giả, họ cũng cần phải trả lời câu hỏi ai là "tiếng" kêu trong "hoang mạc", vì Gioan đã hỏi: "Ai đã cảnh báo các người để trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến?"

Chúng tôi sẽ tiếp tục các chủ đề này trong bài viết tiếp theo.

"Người tôi tớ của Đức Chúa Trời được truyền: 'Hãy kêu lớn tiếng, đừng nín lặng; hãy cất tiếng người lên như kèn, và chỉ cho dân Ta sự vi phạm của họ, và cho nhà Gia-cốp tội lỗi của họ.' Chúa phán về những người này: 'Chúng tôi tìm kiếm Ta hằng ngày, và vui thích biết các đường lối của Ta, như một nước đã làm điều công bình.' Đây là một dân tự lừa dối mình, tự cho mình là công chính, tự mãn, và người tôi tớ được truyền phải kêu lớn tiếng và chỉ cho họ các sự vi phạm của họ. Qua mọi thời đại công việc này đã được thực hiện cho dân của Đức Chúa Trời, và hiện nay cần thiết hơn bao giờ hết." Chứng ngôn, tập 5, 299.